

Za zamudo pri gradnji Na-me ni kriva le Termika

Verjetno vse stanovalce BS-7 pri Ruskem carju izredno zani- ma in tudi prizadene zamuda pri gradnji Preskrbovalnega centra NAMA, ki bo v veliki meri rešil probleme stanovalcev tega področja pri vsakodnevni težavi z nakupi in oskrbo.

V novoletnem sporočilu Krajevne skupnosti Urške Zatlje in njenih družbenopolitičnih organizacij je bilo vsem stanovalcem sporočeno, da je glavni razlog za zamudo kasnitev Termike pri oblaganju strešnih in fasadnih površin. Izjava je verjetno temeljila na poročilu nadzorne službe IMOSA, ki je tudi glavni koordinator izgradnje.

Ne bi želeli polemizirati v tej zadevi, če bi med prekrški, ki so povzročili zamudo bili navedeni resnično vsi, ki so krivi za izgubljene mesece. Ker pa ugotavljamo pri tem tendenciozno namero moramo v svoje opravičilo navesti nekaj razlogov in v krajanom obrazložiti tudi naše stališče, da bo krajan sam ugotovil katero je bolj pristransko in katero manj.

Termika Ljubljana je sklenila pogodbo s Kraškim Zidarjem za navedeno delo dne 25. 5. 1981 ter s tem v zvezi obdelala projekt (kar je bila naloga IMOSA) vse datirane do 20. 7. 81 in tudi naročila material pri dobavitelju alum. pločevine Sevojnjo Titovo Ulice in notranjo oblogo pri Brestu Cerknice.

V pogodbi je bil definiran rok začetka del 20. 8. 81 in rok zaključka 30. 9. 81, s tem da je bil objekt dejansko pripravljen za

li, kajti ob pomanjkanju kave na našem tržišču ne bi bilo pošteno kriviti NAME, EMONE in drugih trgovcev, kot ne moremo enostransko valiti teže odgovornosti za pomanjkanje aluminija oz. pločevin na našem tržišču le na Termiko.

Termika je vložila vse napore, še posebno delavci na montaži. Taka ocena jih močno prizadene. Prosimo vse krajanje, da za del krivde, ki jo nosi naša delovna organizacija, sprejmejo globoko opravičilo, pri tem pa naj vedo tudi to, da je koordinacija in ostalo izvajanje na gradbišču tudi pripomogla k zamudi.

Ljubljana, 5. januarja 1982

TERMIKA LJUBLJANA, tozđ MONTAŽE

Delegatsko razmišljanje

Sem povsem navaden občan. Kot večina še nimam priročnika Naredi sam, pa tudi ne denarja, niti prostora, da bi si doma opremil delavnico. Kot večini občanov tudi meni ni priznane s tegobami povprečnega meščana. Otepam se s puščanjem pipe in zamašenim sifonom, okna ne tesne ker so pokvarjene kljube in les je že zvít. Včasih se pokvari televizor ali pralni stroj itd. Varovalko pa še znam zamenjati sam!

Vsekakor potrebujem obrtnika, ki bi prišel domov in popravil to in ono. Za nekatera dela sem včasih naprosil znanca starejšega

kaže, katere organizacije je najbolj čutili na terenu pri delu z mladimi.

Če pa govorimo o prestopništvu, se raje spomnim stare resnice, da je bolje zgraditi nekaj prostorov ter jih dati mladim v uporabo kakor pa nekaj popravnih domov. Dejstvo je, da se prihraniti pri madih pač ne da; če ni prostorov za organizirano delovanje mladincev, ostane mladim na voljo le cesta in čez nekaj let - popravni zavod. Potem pa govorimo o prestopništvu kot izključno osebni neprilagojenosti posameznikov.

Veliko mladih se poskuša uveljaviti skozi delo v ZSMS, vendar so po večini OO ZSMS le na papirju enakopravne ostalim DPO, v praksi pa se jih premalo ali sploh ne upošteva.

Osebnostno poznam nekatere bivše prestopnike in povratnike, ki so se našli v delu OO ZSMS, vendar je bilo to le tam, kjer je bila mladina res enakopravno upoštevana kot organizacija.

ZORAN DERNOVŠEK

V družbi plemenitih ljudi

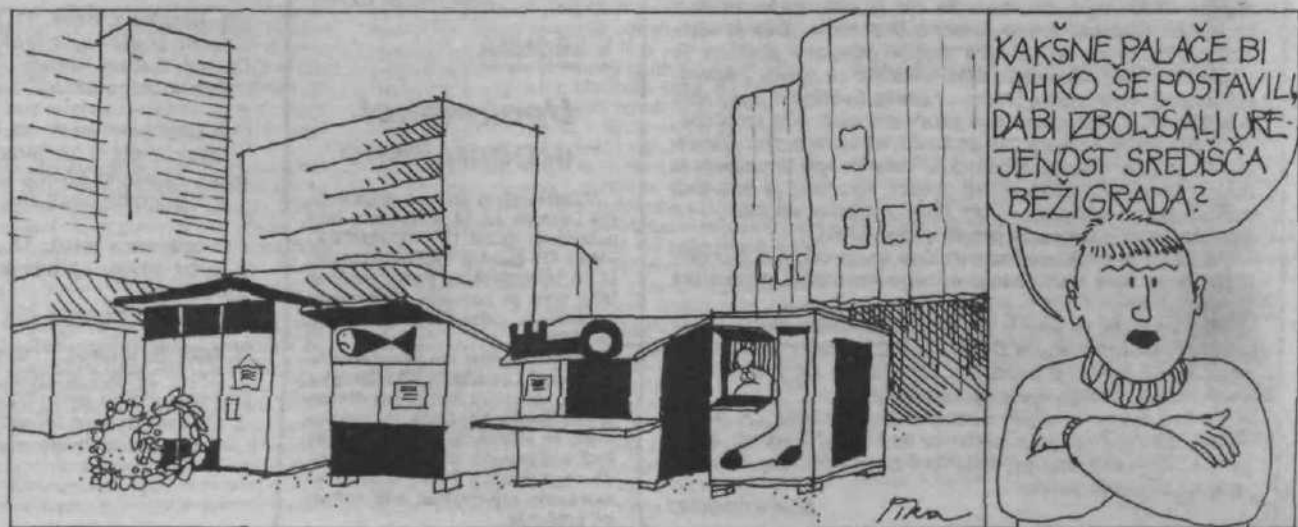
Odbor Rdečega križa krajevnih skupnosti Bežigrad I in II sta pod vodstvom Jane Fugina pripravila 19. decembra tovariško srečanje. Prireditev so finančno podprle gospodarske organizacije Delo, Lesnina, Commerce, Elektrotehna in Unitex. V dvorani ČGP Delo na Likovnarjevi ulici se je kljub snegu zbralo 185 starejših občanov. Ansambel Mandoline in pevka Marjana Deržaj so ustvarili nadvse prijetno vzdušje. Program so z recitacijami popestrili še pionirji osnovne šole Borisa Zihlerja. Zbranim je Slavica Robida, predsednica občinskega odbora Rdečega križa, izrekla dobrodošlico in jim zaželela vso srečo v novem letu. Janez Železnik se je pred mikrofonom na prav prisrčen način pogovarjal z najstarejšim krajanom, 92-letnim Josipom Gorjanom.

Rdeči križ in vsi sodelujoči so s to prireditvijo izpričali svojo humanost do sočloveka, ki je še kako potreben družbe in tople besede. Te kratke urice so nam bodrilo pri premagovanju samote in težav. Tudi pogostitev, ki je temu sledila, je bila odlična.

Veseli smo ob spominu na prijeten večer, ki smo ga preživeli v družbi plemenitih ljudi. Vsem prirediteljem, zlasti gospodarskim organizacijam, iskrena hvala!

ANICA HARTMAN

Kdor je v malem zvest, njemu daj veliko v pest. (Slovenski pregovor)

pisma bralcev

montažo fasadnih in krovnih del 1. 10. 81; to je zapisniško ugotovljeno. Pri dobavi pločevine je bila izjemno dolga zamuda s strani Sevojnja, kljub našim vsakodnevnim urgencam. Dne 3. 11. 81 je material prispel v Termiko; pločevine, ki bi morale biti natančne mere, so bile vse v eni dimenziji ter jih je bilo potrebno razrezati. Kljub tem težavam je Termika 5. 11. 81 pričela z montažo ter do 18. 11. 81 v glavnem zaprla celoten objekt, razen zaključkov in izolacije.

Dne 28. 11. 81 smo si skupno s predsednikom izvršnega sveta Skupščine občine Bežigrad Jurijem Zavcem, generalnim direktorjem Termike ter šefom gradbišča Kraškega zidarja ogledali objekt v celoti. Ugotovljeno je bilo, da mora Termika intenzivirati izolacijo oz. notranje obloge v II. nadstropju, da pa v gradbenem delu objekta ne predstavlja več ovire. Po tem dogovoru smo tudi postopali. Pri tem ogledu se tudi ni moglo mimo ugotovitve, da so gradbena dela v zamudi, močno v zamudi so tudi instalcijske dela ter da le teh ne ovira Termika, kompletno okolico je možno urejevati, da pa še vedno ni postavljen delovni oder pri nadstrešku katerega bi naj Termika obložila s pločevino. Delovni oder za nadstrešek ni postavljen niti danes, kar velja tudi za urejevanje okolice.

Moramo navesti tudi dejstvo, da smo poleg težav z dobavo pločevine ugotovili pri kontroli NEGOR plošč Bresta Cerknice, ki so bile napačno predvidene za notranjo oblogo. Ko so prišle na objekt je bila ugotovljena njihova neuporabnost ter smo morali v celoti način in vrsto obloge zadnji tranutek zamenjati. Nove plošče smo prejeli na objekt 27. 11. 81.

Pri celoviti oceni, kar je bila naloga IMOSA, bi bilo pošteno upoštevati vse te okoliščnosti, še posebno zaradi tega, ker sam montažerski del na objektu ni bil problem, borimo pa se s problemi materiala in dobav vsi skupaj in v verigi neizpolnjevanja obvez ni le Termika izključni krivec. To bi lahko upošteva-

Brez prostorov ne gre

Ob članku Neve Železnik "Dekleta in fantje na cesti", objavljenem v zadnji decembrski številki, naj povem, da je bila mladinska soba na Glinškovi ploščadi 10 že pred časom vzeta mladincem.

Dva dni po objavi članka smo imeli programsko-volično konferenco mladine iz KS Urške Zatlje in KS 7. september; k temu so pripomogli samo člani osnovne organizacije Zveze komunistov in občinske konference ZSMS, kar očitno

KAKO PRODAJA ASTRA

Brez težav ne bo šlo

Vsaka organizacija se potuje v hudi situaciji, je dejal predsednik KPO SOZD Astra Edo Klanšek, ko se je končala zdaj že tradicionalna potniško-predstavniška konferenca Astrine prodajne mreže. Poleg Astrine veleprodajne mreže je sodelovala tudi proizvodnja vključena v SOZD ter druge delovne organizacije (Maloprodaja, Zunanja trgovina, Storitve itd.).

V dveh dneh so ocenili svoje dosedanje delo, načelno je bil sprejet tudi plan prihodka in dohodka ter iz njega izhajajoče obveznosti in tudi osebni dohodki. Plan dohodka Astrine grosistične ali veletrgovske prodaje ni skromen saj znaša za leto 1982 kar 54,5 stare milijarde. Kljub temu, da DO Veletrgovina v letu 1982 ne bo startala z novimi kapacitetami ali novimi programi so bili vsi prisotni mnenja, da bo potrebno preiti iz kvantitete v kvaliteto kar pomeni iskati notranje rezerve in mobilizirati vse sile. Poudarjeno je tudi bilo, da novega zaposlovanja ne bo, iskali bodo le nekaj specialistov kot nosilcev poslova za prodajo, administracijo pa je že zdaj preveč. Ugotavljali so tudi, da vsa predstavništva ne poslujejo enako dobro in da seveda nimajo vsa že v startu enakih pogojev. Na boljšem so seveda tista, ki imajo v bližini skladišče, dasi tudi to letos ob praznih skladiščih ni bilo dosti vredno.

Izredno slabi so obeti za zagotovitev več vrst blaga. Ogromni problemi bodo v nabavi avtomobilskih plaščev, ker producenti zahtevajo devizno

participacijo in odstop uvoznih pravic. Tudi glede zagotovitve polizdelkov in surovin iz plastičnih mas bodo nastopile resne težave ker bodo zahteve proizvajalcev iste.

Največ razprave je bilo glede ugotavljanja in izplačevanja osebnih dohodkov. Prisotni so imeli vrsto vprašanj pa tudi pripomb. Vsekakor pa je dobro, da se ob takšnih srečanjih razčistijo važna vprašanja. Več pripomb je bilo tudi glede neekspeditivnosti skladišč, dolgega roka dobave blaga kupcem, predolgega roka fakturiranja, vedno večjemu številu reklamacij itd. Dogovorili so se tudi kako bi takšne in podobne napake v bodoče odstranili. Rešitev vidijo v nabavi in vzpostavitvi terminalov po skladiščih in komerciali, ki bi bili povezani z računalnikom v Ljubljani. To bi omogočilo takojšnje ugotovitev dejanskega stanja in takojšnje fakturiranje

Glede ocene jugoslovanskega tržišča za leto 1982 so bila mnenja predstavnikov s terena precej podobna. Kupna moč je padla, nesolventnost kupcev predstavništva Skopje je že tako velika, da se je seveda s tem avtomatsko zmanjšalo število potencialnih kupcev, podobno je tudi s kupci predstavništva Niš in Priština. Obeti torej niso kako obetavni saj vemo, da so praktično ustavljene vse investicije, da gradbeništvo doma nima dela itd.

Kljub vsemu pa bo potrebno napeti vse sile saj se še zdaj dogaja, da predstavniki na terenu ne poznajo dobro program, ki ga nudijo in prodajajo ali pa ne obdelujejo intenzivno tržišča, zakar pa so tudi objektivni razlogi saj so nadomestila za kilometrine, dnevnice in načine bile letos v skromnih okvirih, za naslednje leto pa še nihče ne ve kako bo.

B. POGAČNIK

RAZSTAVA V COMMERCU

Tri tisoč malih grafik

V Commercju so za začetek leta pripravili zanimivo razstavo ex-librisov. Razstavljeneh je tri tisoč teh malih grafik štiristopetdeset mladih razstavljalcev iz stoštrih šol. Razstavljena dela so na natečaj, ki so ga organizirali Društvo ex-libris Slovenije, osnovna šola Komenda - Moste in revija Pionir, prispele iz vse Jugoslavije, pa tudi iz Avstrije, Češkoslovaške, DR Nemčije, Francije, Italije, Poljske, ZSSR, Velike Britanije in ZR Nemčije. Profesor

dr. Bogomil Karlavalič, častni predsednik likovnih pedagogov Jugoslavije, je ob razstavi zapisal: "Učencem, ki se loti neke teme za ex-libris, se srečuje s širokim kulturnim prostorom, z vrednostjo in varovanjem knjige, z lepoto grafičnega oblikovanja, s temami iz neposredne okolice, z načinom življenja, s samim seboj, s svojimi potrebami, željami in zanimanji, s predstavitvijo samega sebe, pa tudi s tehničnimi in likovnimi problemi male grafike. M. Š.

France Artnak - 70-letnik

"Vedno sem verjel v mlade, saj je v njihovih rokah naša prihodnost," pripoveduje Franc Artnak o svojem življenju, polnem doživetij in prepletenim z življenjskimi zgodbami mnogih ljudi, ki jih je srečal med narodnoosvobodilnim bojem in pri opravljanju sodniškega poklica. Septembra lani je praznoval sedemdesetletnico. Mogoče je prav njegovo aktivno življenje skrilo vsa ta leta, saj je videti precej mlajši.

Rodil se je na Ponikvi pri Celju. Po maturi, ki jo je opravil na celjski gimnaziji, se je s starši preselil v Ljubljano, kjer je leta 1937 diplomiral na Pravni fakulteti. Kot sodniški pripravnik je do okupacije služboval v Celju in Ljubljani.

Še srednješolec se je kot predsednik naprednega srednješolskega društva Sloga v Celju velikokrat sprl z nemškutarji. To ni bila skrivnost, zato ga je že leta 1941 gestapo začel zasledovati. Julija istega leta je uspešno pobegnil v Ljubljano. Tu se je takoj pridružil delu ilegalnega matičnega odbora Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Kot tajnik begunske sekcije Rdečega križa je skrbel za denarno pomoč partizanskim družinam. Tudi v prvo krimsko četo so poslali denar, pošiljali so pakete internirancem in zbirali podatke o grozodejstvih okupatorjev in domačih izdajalcev.

Čeprav so Italijani leta 1942 ukinili begunsko sekcijo Rdečega križa in ustanovili podporni odbor za ljubljansko območje, je tovariš Franc po nalogu Osvobodilne fronte še naprej ostal tajnik te organizacije in tako v ilegalo posredoval neprecenljive podatke. Leta 1944 se je povezal z varnostno obveščevalno službo

za notranjsko območje. Vse do osvoboditve je deloval v ilegali in nekajkrat ušel smrti.

Po osvoboditvi je postal predsednik matičnega odbora Osvobodilne fronte za pravosodje, do leta 1950 je služboval kot načelnik v Svetu za zakonodajo pri predsedstvu slovenske vlade. Tri leta kasneje je postal sodnik okrožnega sodišča v Ljubljani, kjer je na kazenskem oddelku delal celih sedemnajst let. Leta 1970 je bil izvoljen za sodnika Vrhovnega gospodarskega sodišča v Beogradu, štiri leta kasneje pa za sodnika Zveznega sodišča v Beogradu, kjer je delal do upokojitve leta 1978.

Tako pestro življenjsko zgodbo je težko opredeliti le z nanizanjem najpomembnejših dogodkov. Franc Artnak je bil ves čas tudi aktiven krajan, večkrat sekretar v terenskem odboru Socialistične zveze, sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov, predsednik komisije za volitve in imenovanja, čez petnajst let je bil predsednik krajevne skupnosti Boris Kidrič, že petindvajseto leto pa dela tudi kot predsednik sveta Delavske univerze Cene Štupar.

Za svoje delo je prejel več odlikovanj: Red bratstva in enotnosti z zlatim vencem, Red dela z rdečo zastavo, Red republike s srebrnim vencem, Red dela z zlatim vencem, Red dela s srebrnim vencem in Red zaslug za narod.

Kaj pa si je zaželel tovariš Artnak za svoj življenjski jubilej? Da bi lahko še dolgo delal, saj si drugače življenja sploh ne predstavlja.

VIDA PETROVIČ